

LLIBERTAT .-

En una enquesta feta dos o tres anys enrera entre gent jove hi havia una pregunta que deia més o menys així: " què entens per llibertat?" Unes quantes respostes deien: " fer el que ens doni la gana

Es molt possible que per a molts de nosaltres " ser lliures " no vugui dir altra cosa que això. Potser no ho afirmem amb paraules, però en la pràctica ho acceptem així. Un exemple d'afirmació pràctica d'aquesta concepció de la llibertat seria el buscar només en la vida el màxim confort possible o bé, el despreocupar-se, pels mitjans que sigui, de tot problema col·lectiu, tancats dins els problemets particulars...

A l'hora de la discussió conjunta de l'enquesta esmentada s'acordà aquella afirmació de llibertat no era sinó una afirmació de llibertinatge i d'individualisme.

Si descartem aquesta resposta com a vàlida, continua encara en peu l'interrogant: què és la llibertat?

Situem-nos en el pla de l'home total, del ser intel·ligent i ens adonarem aviat que no podem situar la llibertat sinó en la mateixa longitud d'onda de la intel·ligència: " Jo penso d'aquesta manera, jutjo i actuo segons aquest judici ".

Hem de posar doncs, la llibertat en l'actuació humana recolzada, per una base de pensament. I l'acció lliure no és altra que el resultat pràctic d'una comprensió anterior.

La conseqüència més forta i més densa de la nostra llibertat és la responsabilitat. Perquè abans d'actuar discernim les coses som responsables de la nostra manera de fer.

6 SITUACIONS DE NO- LLIBERTAT.

- No s'és lliure quan la rutina es menja la nostra acció.

- No som lliures quan ens divertim d'una determinada manera perquè no hi ha una altra forma instituída d'esbarjo.

- No som lliures quan treballem en una determinada cosa perquè no tenim suficient valentia per oposar-nos a unes estructures econòmiques i justes.

- No som lliures si, perquè vivim en unes circumstàncies històriques concretes, deixem de preocupar-nos pels problemes comuns.

- No som lliures quan considerem que tot està bé; que la nostra acció no pot anar més enllà.

- No som lliures quan ens tanquem en el nostre petit i podrit món de mesquineses i d'egoismes.

CONCLUSIO .

Solament hi ha una manera de ser autènticament lliures: la rebel·lió i la lluita quotidiana contra nosaltres mateixos i una conquesta diària de la Veritat que ens afini la intel·ligència, perquè la Veritat no s'acoseguix d'una vegada i ningú la posseeix tota sinó Déu. Podríem acabar amb aquelles paraules de Sant Pere en la segona de les seves cartes: " perquè cadascú és esclau d'aquell pel qual és vençut ".